

Přímá a nepřímá řeč

Přímá řeč:

- často součástí vypravování
- tam, kde dochází k rozhovoru mezi dvěma a více osobami
- uvádí projev tak, jak byl doslova pronesen
- dáváme ji do **UVOZOVEK** a na jejím konci děláme tečku, vykřičník nebo otazník
- bývá uvedena (uvozena) **VĚTOU UVOZOVACÍ** (říká, kdo mluví), ta může stát:

a) <u>před</u> přímou řečí: Eva navrhla: „Vezmu tě s sebou.“	Píšeme za větou uvozovací <u>dvojtečku</u>
b) <u>za</u> přímou řečí: „Vezmu tě s sebou,“ navrhla Eva.	Za přímou řečí píšeme <u>čárku</u>
c) <u>mezi</u> přímou řečí: „Půjdu,“ navrhla Eva, „ráda s tebou.“	Věta uvozovací je <u>oddělena čárkami na obou stranách</u>

Nepřímá řeč:

- každé vypravování s přímou řečí **můžeme převést** ve vypravování s řečí nepřímou (při takovémto převádění se nám mění osoba, způsob a často i slovosled)
- při nepřímé řeči se **vyjadřujeme vedlejší větou** (ta je závislá na slovese uvozovací věty)

Převedení přímé řeči do řeči nepřímé:

Eva navrhla: „Vezmu tě s sebou.“

Eva navrhla, **že mě vezme s sebou.**